

**Міністерство освіти і науки України
Ministry of Education and Science of Ukraine
Близькосхідний технічний університет
(Middle East Technical University (METU) (Turkey)
Венеціанський Університет Ка-Фоскарі
(Ca' Foscari University of Venice) (Italy)
Інститут філософії НАН України
Institute of Philosophy of the National Academy of Sciences of Ukraine
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
M.P.Dragomanov National Pedagogical University
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Oles Honchar Dnipro National University**

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ НАУКИ ТА ОСВІТИ

**МАТЕРІАЛИ
Міжнародної наукової конференції**

29-30 листопада 2019 р.

Частина II

**Proceedings of the International Scientific Conference
Theory and Practice of Modern Science and Education
Dnipro, Ukraine
November 29-30, 2019
Part II**

**Дніпро
2019**

Редакційна колегія:

Оковитий Сергій Іванович, д.х.н., проф., проректор з наукової роботи Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Токовенко Олександр Сергійович, д.філос.н., проф., декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Трампус Антонію, доктор наук з історії, професор Департаменту лінгвістики та порівняльних культурних досліджень Венеціанський Університет Ка-Фоскарі (Ca' Foscari University of Venice), Італія.

Октай Танзевер, доктор філософії з політичних наук, професор, декан факультету міжнародних відносин Близькосхідного технічного університету (Middle East Technical University (METU)), м.Анкара, Турція.

Іщенко Ігор Васильович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Хамітов Назіп Віленович, д.філос.н., проф., провідний науковий співробітник відділу філософської антропології Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України

Крилова Світлана Анатоліївна, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософської антропології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

Висоцький Олександр Юрійович, д.політ.н., проф., професор кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Кривошеїн Віталій Володимирович, д.політ.н., проф., завідувач кафедри соціології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Третяк Олексій Анатолійович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри політології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Окороков Віктор Броніславович, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософії Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Ключник Руслан Максимович, к.політ.н., доцент кафедри політології та міжнародних відносин Університету імені Альфреда Нобеля.

Міхейченко Марія Анатоліївна, к.політ.н., доц., доцент кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Т 33 Теорія та практика сучасної науки та освіти. Матеріали Міжнародної наукової конференції. 29-30 листопада 2019 р., м.Дніпро. Частина II. / Наук. ред. О.Ю.Висоцький. – Дніпро: СПД «Охотнік», 2019. – 414 с.

У збірник вміщено матеріали Міжнародної наукової конференції «**Теорія та практика сучасної науки та освіти**», що присвячені осмисленню найбільш важливих наукових та освітніх проблем сучасності, окресленню перспектив їх вирішення, розробці стратегій подальшого розвитку наукового та освітнього потенціалу в світовому контексті, узагальненню досвіду викладання та визначенню шляхів реалізації вираженого підходу до оптимізації освітніх практик з огляду на нові виклики та кращі світові досягнення. Рекомендовано для студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів, науковців.

© Колектив авторів, 2019

© ДНУ ім. Олеся Гончара, 2019

міжособистісної взаємодії, розподілу обов'язків, виявленню лідерських якостей, навичок само- та взаємної оцінки, самоконтролю. Допомогає виявити свої схильності та якості, визначає напрямки їх розвитку, сприяє усвідомленню професійної приналежності, впевненості в собі, задоволеності собою і, як наслідок, задоволеності життям.

Список використаних джерел

1. Біблія в перекладі Івана Огієнка. 2. Маралов, В.Г. Основы самопознания и саморазвития [Текст] / В.Г. Маралов. – М., 2002. – 256 с. 3. Романовський А. Г. Педагогіка успіху / А. Г. Романовський, В. Е. Михайличенко, Л.Н. Грень НТУ «ХПІ», 2012 - 371 с. 4. Електронний ресурс: <https://www.dailytechinfo.org/infotech/1270-cifrovoj-mir-vxodit-v-yepoxu-zettabajta.html>.

**М. Г. Гетман, Т. А. Сімонова,
Т. В. Лакіза, Л. А. Пісоцька, О. В. Писаревська**

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО АТЕСТАЦІЇ ВИПУСКНИКІВ МЕДИЧНОЇ АКАДЕМІЇ

Атестація випускників Державного закладу «Дніпропетровська медична академія Міністерства охорони здоров'я України» (далі ДЗ «ДМА») - це встановлення відповідності рівня знань, умінь та навичок, які опанували студенти при засвоєнні освітньо - професійної програми (ОПП) вимогам освітньо-кваліфікаційної характеристики (ОКХ).

Атестація випускників проводиться у відповідності до нормативно-правових документів: Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-VII (Стаття 6. Атестація здобувачів вищої освіти); Наказ МОЗ України № 749 від 19.10.2009 «Про затвердження та введення навчального плану підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «спеціаліст» кваліфікації лікар у ВНЗ IV рівня акредитації за спеціальностями «лікувальна справа», «педіатрія», «медико-профілактична справа»; Постанова Кабінету Міністрів України від 28.03.2018 р. № 334.

Атестація випускників складається з декількох етапів. Перша частина – письмовий іспит Крок -2. Друга частина – практично- орієнтований клінічний іспит. Ця частина іспиту містить в собі: роботу з реальним хворим (студент встановлює попередній діагноз та призначає план лікування та обстеження; роботу з симулятивним пацієнтом з використанням 2 елементів об'єктивного структурованого клінічного іспиту (ОСКІ), а також роботу з навчально-наочними матеріалами.

Робота з реальним хворим демонструє вміння студента спілкуватися з хворим, встановлювати попередній діагноз, призначати план обстеження хворого та схему лікування. На першому етапі перевіряється вміння збирати скарги, анамнез захворювання, анамнез життя, володіння практичними навичками (пальпація, перкусія, аускультация) при огляді хворого. При складанні цієї частини екзамену студент демонструє знання сучасних стандартів ведення хворого - лікування та прогноз.

Робота з симулятивним пацієнтом (використання елементів ОСКІ) спрямована на оцінку клінічної та професійної компетентності студента по діагностиці та наданню допомоги при невідкладних станах. Об'єктивний структурований клінічний іспит приймає форму «кола» з рядом «станцій». Таким чином, всі студенти виконують одне і те ж завдання, всім студентам ставлять однакові питання одні і ті ж екзаменатори на кожній «станції».

Робота з симулятивним пацієнтом підвищує об'єктивізацію та стандартизацію оцінювання знань студентів, а також дозволяє оцінити знання студентів та спроможність швидко та якісно надати допомогу при невідкладних станах. Відповідно до списку ОКХ проводиться діагностика та визначення плану надання

невідкладної допомоги при 16 невідкладних станах. В присутності екзаменаторів та членів екзаменаційної комісії з відповідних дисциплін (внутрішні, професійні та інфекційні хвороби; хірургічні хвороби з дитячою хірургією; акушерство та гінекологія) всі студенти працюють зі стандартизованим хворим не більше 15 хвилин.

Наступний етап атестації випускників полягає в вирішенні ситуаційних задач для оцінювання типових завдань діяльності та демонстрації основних умінь та навичок згідно з вимогами ОКХ з використанням фантомів, муляжів, навчально-наочних матеріалів, тощо.

Проведення атестації випускників дає можливість студентам продемонструвати знання, якими вони опанували за шість років навчання з фундаментальних та клінічних дисциплін. Форма проведення атестації випускників удосконалює контроль уміння застосовувати знання з патології внутрішніх органів у процесі подальшого навчання та професійній діяльності відповідно до принципів доказової медицини.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 37-38, ст. 2014).
2. Лист державної організації «Центр тестування професійної компетентності фахівців з вищою освітою напрямів підготовки «Медицина» і «Фармація» при МОЗ України» за № 223 від 31.08.2015 року щодо критеріїв складання ліцензійних інтегрованих іспитів «Крок 2. Загальна лікарська підготовка», «Крок 2. Стоматологія», «Крок 2. Фармація, Клінічна фармація». 3. Наказ МОЗ України № 239 від 16.04.2003 «Про затвердження складових галузевих стандартів в вищій освіти з напрямку підготовки 1101 «Медицина» 2003 р., № 20, стор. 567, стаття 902, код акту 25132/2003. – Електрон. Аналог. Друк. Вид.: режим доступу: <http://consultant.parus.ua/?doc=0314148CC0>. – Дата звернення: 16.04.2017. Назва з екрану. 4. Наказ № 153-ОД від 31.08.2017 р. «Про організацію навчального процесу в ДЗ «ДМА» в 2017/2018 н.р.». 5. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 березня 2018 року № 334.

О. М. Кулакова, Т. М. Мелентьєва

ПРОБЛЕМНЕ ПОЛЕ ЯКОСТІ ОСВІТИ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Сучасний етап розвитку суспільства багато в чому сприяє самовдосконаленню людини, а сучасні технології, інформаційний простір ніби «підштовхує» людини до сприйняття та використання нової інформації як основи саморозвитку. Але цей процес часто має однобічний характер, а іноді навіть позбавлений духовної складової. У людини може сформуватися неадекватна самооцінка, що позначиться на поведінці та стосунках з оточуючими.

Повноцінний розвиток особистості відбувається тільки тоді, коли людина набуває знання і підключається до системи громадських зв'язків. Найбільш ефективно це відбувається в системі освіти, бо вона забезпечує людині необхідні зв'язки, відносини і певну систему навчання. При усіх недоліках системи освіти, тільки вона може задовольнити потреби особистості й суспільства у професійній підготовці.

Освіта, навчання є найважливішою умовою розвитку особистості. Так відомий психолог Л.С.Виготський вважає, що навчання і виховання відіграють провідну роль у психічному розвитку людини: «Навчання може мати у розвитку віддалені, а не тільки найближчі наслідки, навчання може йти не тільки услід за розвитком, не тільки нога в ногу з ним, але може йти попереду розвитку, просуваючи його далі й зумовлювати в ньому новоутворення» [1].

Суспільство повинно бути зацікавлене в постійному розвитку і вдосконаленні освіти як найважливішої умови розвитку особистості. Це може реалізуватися через